

passer; det burde altsaa have været udeladt af Lovforslaget, men ved en Overseelse er det blevet staaende. Det sidste Punktum maa i ethvert Fald udgaa, medens hele det andet Stykke maa udgaa, naar de af mig omforklarede Forslag til § 5 vedtages. — Til § 10 har Udvalget foreslaaet en lille Ændring, men Grunden til den er, tror jeg, tilstrækkelig forklaret i Betænkningen. Efter Bestemmelsen i Udkastet, som er enslydende med, hvad der blev vedtaget sidst, kunde det synes, at det, naar en Embedsmands Hustru i det Diebliff, hun bliver Enke, maatte vise sig ikke at være trængende, saaledes at hun altsaa ikke efter Lovforslaget har Ret til nogen Understøttelse, dermed var endelig afgjort, at hun ikke kunde blive berettiget til Understøttelse, men Meningen er den, at Retten til at erholde Understøttelse vil, selv om det strax maatte vise sig, at hun ikke var trængende, naar hun om kortere eller længere Tid maatte komme i en saadan Tilstand, at hun blev trængende, lige fuldt indtræde, og Udvalget tror, at dette bliver klart, naar man vedtager det Ændringsforslag, som i saa Henseende er stillet. Jeg har saaledes gennemgaaet de Forslag, som ere stillede af Udvalgets Flertal, og skal nu afvente Mindretallets Motivering af dets Forslag.

**Chr. Nimestad:** Det er vistnok overmaade lidet sandsynligt, at det ærede Thing vil stille sig anderledes til denne Sag i Aar, end det gjorde ifjor, og saafremt de ærede Forslagsstillere og Udvalgets Flertal havde indskrænket sig til at fremsætte de samme Forslag, som ikke bleve vedtagne ifjor af det ærede Thing, saa vilde jeg have sparet mig den Uleilighed at stille Ændringsforslag dertil, og have sparet Thingets Flertal den Uleilighed at reise sig op for at stemme derimod; men da nu Udkastet og end mere Udvalgets Flertal paa flere Punkter og navnlig paa et særdeles væsentligt Punkt er gaaet en Del videre end det, som ifjor blev vedtaget her af Thinget, saa har et Mindretal, det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 3die Balsfreds (E. C. Larsen) og jeg, ikke troet at kunne fritage sig for at stille Ændringsforslag med Hensyn til dette Punkt,

og vi ere da naturligvis komne ind paa ogsaa at stille Ændringsforslag til de øvrige Punkter, i hvilke vi havde en fra Lovforslaget væsentlig forskjellig Opfattelse. Derimod skal jeg ikke indlade mig paa at gennemgaa og begrunde de forskjellige Forslag, Mindretallet har stillet; de gaa jo væsentlig ud paa at ændre det foreliggende Forslag i Overensstemmelse med de nu bestaaende Pensionslove, og alle de Betragtninger, som derved kunne gjøre sig gjældende, ville jo være Thingets ærede Medlemmer fuldkomment nærværende fra Forhandlingerne ifjor. Tilmed hvile jo samtlige disse Forslag fra os paa to Hovedbetragtninger, som vi i al Korthed have tilladt os at fremhæve i vor Betænkning; den ene er den, at den Nedgang i Pensionsbyrden, som i Almindelighed ønskes, og som vi selvfølgelig ogsaa ønske, af sig selv naturligvis vil fremkomme ved de Love, som ere blevne vedtagne i de senere Aar, ved de nye Lønningslove, idet disse jo i høi Grad have indskrænket Antallet af de pensionsberettigede Embedsmænd og have medført, at man først i en senere Alder kan blive pensionsberettiget Embedsmand. Man har vel herimod bemærket, at saa var der omvendt ved de nyere Love fremkommet andre Forhold, som maatte frembringe en forøget Pensionsbyrde, og der er i saa Henseende henvist til Reglerne i Hærloven om Aldersgrændsen, idet Officererne skulle afskediges, naar de ikke have opnaaet en vis Stilling inden en vis Alder; men herimod tror jeg nu, at der kan gjøres flere Bemærkninger; for det Første, at en Forøgelse af Pensionsbyrden gennem dette Forhold maa betragtes som noget Forbigaaende; i den første Overgangstilstand er det fuldkomment vist, at det vil føre til en Mængde flere Afskedigelser, end der ellers, hvis disse Bestemmelser ikke vare til, vilde fremkomme; men, naar denne Overgangstilstand er forbi — det er jo Tanken i disse Bestemmelser —, ville Advancementsforholdene naturligvis have ordnet sig paa en saadan Maade, at alle de Officerer, som ikke ellers kvalificere sig til Afskedigelse, ville have opnaaet den paagjældende Grad inden den i Loven fastsatte Tid, og naar denne Overgangstilstand er forbi, vil der altsaa ikke af disse Bestemmelser flyde nogen Forhøielse